

θάλη, και τὰ λοιπά· ἡ μονὴ τῆς Χλόης· ὁ ἅγιος Νικόλαος
τοῦ Τζάααλη· τοῦ Καλέτζικα· τοῦ Μελαχρονοῦ εἰς τὴν

des mächtigen Stephan Dušan von Serbien, der in Trikala herrschte). Die Urkunde ist vom Monat Jänner 14. ind. 6868 (1361) und bestätigt dem Johann Zaffa Ursini (in der Urkunde Ἰωάννης Τζάφος Οὐρσίνος Δουκάς, γλυκῦτατος πατήρ και σύντεκνος τῆς βασιλείας μου, μέγας κοντόσταυλος genannt) den Besitz der ihm in der Nähe von Arta gehörenden Orte, da die ihm und seinen Verwandten darüber ausgestellten Urkunden durch einen grossen Brand in Arta zu Grunde gegangen sind. Mitgetheilt ist dieses Actenstück von Jacopo Grandi, Risposta a una lettera di Alessandro Pini sopra alcune richieste intorno S. Maura e Prevesa. Venezia 1686. 12°, p. 124—135. Ich setze die in demselben enthaltenen geographischen Angaben ebenfalls hierher, da nur durch genaueste Sammlung solcher in den Urkunden zerstreuten geographisch-topographischen Angaben nach und nach eine topographische Darstellung der Länder des illyrischen Dreiecks während des Mittelalters abgebahnt werden kann. Die Besitzungen Zaffas sind: Τὸ κάστρον τοῦς Ρογοῦς μετὰ πάσης τῆς νομῆς και περιοχῆς αὐτοῦ, ἧται ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ Μαυροβουνίου και τὸ Μαυροβούνιον ἀπέσω, ἐρχόμενον εἰς τὴν Ἄσπραν και εἰς τὸ Καριδάκι και εἰς τὸν Ἐζόμενον και τὸν Φανοῦτον, ἀκουμπίζοντας εἰς τὴν Ἐμπερινὰ και ἕως τῆς Εἰρήνης τὸ ξενοδοχεῖον και εἰς τὰ Τρινοβιάνια και τὴν Ζώρισταν και εἰς τὸ Σιστροῦνι, και τὸν Κακὸν Τράφον και εἰς τὸ Γλυκὸν και τὸν ποταμὸν Ποταμὸν και ἕως τὸ Μαυράρι και εἰς τὴν Σάλασσαν ἀπέσω, μετὰ τὸν κτημάτων πάντων και δικαίων και προνομίων τῆς αὐτῆς περιοχῆς, ἐπικρατήσεως και χώρας και συνόρων τοῦ αὐτοῦ τόπου, καθὼς ἐδόθη τούτῳ συνορολογημένον πρὸς αὐτὸν διὰ χρυσοβούλλου παρὰ τοῦ αἰοιδίμου και μακαρίτου ἀδελφέντου και ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως ἐκείνου κυροῦ Στεφάνου· ἀλλὰ δὴ και τὸ ὄσον κατέχει ἐντὸς και ἐκτὸς τῆς Ἄρτης μέχρι τοῦ νῦν· Ἐσαύτως και τὴν ἁγίαν Μαῦραν μετὰ τῆς Λευκάδος, τὴν Περαιτιαν ἐν τῷ θέματι Ξηρομέρων μετὰ τοῦ Παραδείσου και τῶν Ζαβέρδων. Ἐσαύτως ἐν τῷ θέματι τῶν Ἰωαννίνων χωρία τὰ Πεδανάτα ἄνω και τὰ κάτω σὺν τῇ τὸ Τζεερβάρην και τῶν Νεγκαράδων και τὸν Μανιάκη, τὸν Ριζὸν σὺν τῇ τῆν Βεζήτζης, τὴν Γλίαν σὺν τῇ τῶν Τζονοβουλσενάδων. Ἔτι και ἐν τῷ θέματι Βαγεντείας χωρίον τὴν Σελημιανήν, τοὺς Κορτούς, τὸ Δοχώριον, τοὺς Βαριάδας σὺν τῇ τοῦ Βοδέση, τὸν Στύλον, τοῦ Ἐρημιτοῦ μετὰ τοῦ Μαυροποταμοῦ σὺν τῇ τὸν Κακὸν Πηλὸν και τῆς Ἠγουμενίτζας, τοὺς Δολιανούς, τοὺς Πε . . . ; καθὼς δέδωκεν αὐτοὺς προΐκων πρὸς τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ τὸν πρωτοσπαζάριον· και τὸν Σωτήρα και τὴν Κιστέρνα και τὴν Ἀρλίσκαν και τὴν Νιστάν, τὴν Κόσσαβαν, τὴν Πετρώδαν, τὴν Σφίνα σὺν τῇ τοὺς Γιανιτσοπούλους, τὴν Φιάτζαν, καθὼς δέδωκεν αὐτὴν τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Τζάφῳ Οὐρσίνῳ διὰ προνοίας και τὴν Βράσπαν.

Unzugänglich ist mir bisher geblieben die Schrift Julius Minervini's, In quatuor graeca diplomata, nunc primum edita, annotationes. Neapoli